KONINKRIJK BELGIE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, achtste kamer, op 11 mei 1992 door de Gemeenschapsminister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden verzocht hem van advies te dienen over :

1° een voorontwerp van decreet "betreffende de overlevingspensioenen toegekend aan de rechtverkrijgenden van het statutair personeel van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap" (L. 21.576/8),

2° een voorontwerp van decreet "betreffende de rustpensioenen toegekend aan het statutair personeel van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap" (L. 21.577/8),

heeft, na de zaken te hebben onderzocht op de vergaderingen van 9 juni, 16 juni, 23 juni en 1 december 1992, op laatstvermelde datum het volgend advies gegeven :

I. STREKKING VAN DE ONTWERPEN.

De ontwerpen, hierna aan te duiden respectievelijk als ontwerp rustpensioenen en ontwerp overlevingspensioenen, bevatten de regeling van de aan het "statutair personeel" van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (BRTN), toe te kennen rustpensioenen, enerzijds, en van de aan de rechtverkrijgenden van dat personeel toe te kennen overlevingspensioenen, anderzijds.

Blijkens de memories van toelichting is het de bedoeling de bestaande pensioenreglementen, vastgesteld bij de beslissingen van respectievelijk 20 december 1948 en 27 januari 1958 van de Raad van Beheer van het toenmalige Nationaal Instituut voor Radio-Omroep (N.I.R.) "aan te passen aan de evolutie van de pensioenwetgeving in het algemeen. Meer specifiek beoogt het ontwerp het desbetreffende BRTN-stelsel af te stemmen op het stelsel dat van toepassing is op de personeelsleden in dienst van het Rijk of van de onder het Rijk ressorterende autonome openbare instellingen".

II. BEVOEGDHEID VAN DE DECREETGEVER.

Artikel 87, § 3, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd bij de wet van 8 augustus 1988, onderwerpt het personeel van de Gemeenschappen en de Gewesten op het stuk van de pensioenregeling aan de wettelijke en statutaire regelen die van toepassing zijn op het vast, tijdelijk en hulppersoneel

van het Rijk. Deze bepaling betreft dus niet de pensioenen van de personeelsleden der instellingen van openbaar nut die afhangen van de Gemeenschappen en de Gewesten (1).

Wat die instellingen betreft, is de Gemeenschapsraad of de Gewestraad, in casu de Vlaamse Raad, bevoegd om bij decreet de pensioenregeling van het personeel vast te stellen.

III. ALGEMENE OPMERKINGEN GEMEENSCHAPPELIJK AAN BEIDE ONTWERPEN.

1.1. Blijkens de hiervoren aangehaalde passus uit de memories van toelichting, ligt het in de bedoeling van de Vlaamse Executieve de BRTN-pensioenregeling af te stemmen op die welke van toepassing is op de personeelsleden in dienst van het Rijk of van de onder het Rijk ressorterende autonome openbare instellingen. Het komt de Raad van State dan ook nuttig voor hier in het kort te herinneren aan de regeling van de wet van 28 april 1958 betreffende het pensioen van het personeel van zekere organismen van openbaar nut alsmede van hun rechthebbenden. Deze wet heeft immers een volledige, op het voor het rijkspersoneel geldend stelsel geënte pensioenregeling georganiseerd, en de Koning gemachtigd om onder de instellingen die de gestelde voorwaarden vervullen, diegene aan te wijzen waarop de regeling toepassing zal vinden. Ingevolge de wijzigingen aangebracht bij de koninklijke besluiten van 10 juni 1985 en 5 juli

---

(1) Gedr. St., Kamer, B.Z. 1988, nr. 516/6, p. 171; Senaat, B.Z. 1988, nr. 405/2, p. 155.

1990, staat de toepassing van de wet ook open voor gemeenschaps- en gewestinstellingen en instellingen van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie die door of krachtens een decreet of een ordonnantie gemachtigd zijn om aan de bewuste pensioenregeling deel te nemen. Het decreet van de Vlaamse Raad van 2 mei 1985 betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gemeenschapsinstellingen en dat van 2 mei 1985 betreffende de pensioenregeling van de personeelsleden van sommige gewestinstellingen, verlenen de Vlaamse Executieve de bevoegdheid de openbare instellingen die afhangen van de Vlaamse Gemeenschap of van het Vlaamse Gewest te machtigen deel te nemen aan de pensioenregeling ingesteld bij voormelde wet van 28 april 1958.

Thans zijn aan deze regeling onder meer volgende Vlaamse gemeenschaps- of gewestinstellingen onderworpen :

- de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaamse Gewest;
- het Commissariaat-Generaal voor de Internationale Samenwerking van de Vlaamse Gemeenschap;
- Kind en Gezin;
- de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij;
- het Vlaams Commissariaat-Generaal voor Toerisme;
- de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding ...

Voor een volledige lijst van onderworpen instellingen, op 1 juli 1991, wordt verwezen naar de bijlage 1 bij het Verslag namens de Commissie voor de Financiën uitgebracht door de heer DIDDEN over een ontwerp van wet houdende

begrotingsbepalingen (Gedr. St., Senaat, 1990-1991, nr. 1403/3).

1.2. Krachtens het bepaalde in de artikelen 2 en 4 van voormelde wet van 28 april 1958 geldt voor het personeel dat in vast verband is benoemd of tot de stage toegelaten, dezelfde regeling inzake rustpensioenen en pensioenen van weduwen en wezen als voor het personeel van het algemeen rijksbestuur. Artikel 3, § 1, van dezelfde wet preciseert dat de diensten waaruit rechten op een rustpensioen ten bezware van de Schatkist kunnen ontstaan, zowel voor de vaststelling van het recht op de bewuste rustpensioenen als voor de berekening van het bedrag ervan, in aanmerking worden genomen. Aan de andere kant komen krachtens paragraaf 2 van hetzelfde artikel de diensten bewezen bij de onderworpen instellingen in aanmerking, zowel voor de vaststelling van het recht op rustpensioen ten laste van de Openbare Schatkist als voor de berekening ervan.

1.3. Inzake de financiering van deze regeling maakt de wet een onderscheid tussen de rustpensioenen, enerzijds, en de overlevingspensioenen, anderzijds.

De overlevingspensioenen zijn ten laste van de Openbare Schatkist, waaraan ook de desbetreffende inhoudingen op de wedden toekomen (artikel 4, §§ 2 en 3, van de wet van 28 april 1958).

Ook de rustpensioenen worden door de Staat uitgekeerd. De financiering ervan wordt geregeld door de

artikelen 12 tot 13bis van de wet. Die regeling bestaat er hoofdzakelijk in dat het jaarlijks aan pensioenbetalingen uitgegeven bedrag over de onderworpen instellingen wordt omgeslagen naar rato van de dat jaar aan hun vast personeel betaalde loonsom. Met het oog op die omslag voorziet de regeling in een systeem van voorschotten, te betalen door de instellingen, in een aantal aangifteformaliteiten en in sancties onder de vorm van verwijlinteresten en boeten voor het niet-naleven, door de instellingen, van de desbetreffende wettelijke voorschriften. Voorts wordt de Belgische Staat gesubrogeerd in de rechten welke de gerechtigden op de bedoelde rustpensioenen bezitten op grond van een wettelijke, reglementaire of contractuele pensioenregeling die vroeger op hen van toepassing was wegens hun bij de onderworpen instellingen bewezen diensten, in zover die diensten voor het berekenen van het rustpensioen in aanmerking worden genomen. Hetzelfde geldt met betrekking tot de diensten verricht bij de Staat en bij de andere machten en instellingen bedoeld bij de wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector.

Een analoge subrogatieregeling geldt met betrekking tot de gerechtigden op een overlevingspensioen.

1.4. Volledigheidshalve moet hier worden aangestipt dat, naar aan de Raad van State is meegedeeld, van vóór de Staatshervorming daterende verzoeken ertoe strekkende de wet van 14 april 1965 op de B.R.T.-instituten van toepassing te maken, niet zijn ingewilligd omdat de pensioenregeling van die instituten niet bestaanbaar werd geacht met die van de

andere door de wet in aanmerking genomen besturen en instellingen. Die weigeringen hadden natuurlijk alles te maken met de te grote verschillen welke die B.R.T.-R.T.B.-regeling, afgezet tegen die van de ambtenaren van het algemeen rijksbestuur, vertoont. Die verschillen zijn in de thans voorgelegde ontwerpen geenszins weggewerkt. Dit moge trouwens blijken uit de hiernavolgende tabel waarin, aan de hand van de door de BRTN verstrekte gegevens, een beknopt overzicht wordt gegeven van de belangrijkste bestanddelen van de rustpensioenregeling die respectievelijk geldt voor de rijksambtenaren (en dus voor al de personeelsleden van de instellingen waarop de wet van 28 april 1958 van toepassing is), het huidige BRTN-stelsel en de in het ontwerp vervatte regeling.

RUSTPENSIOEN

	Rijksambtenaren	**Huidig BRTN-stelsel**	**Stelsel van het ontwerp**
Voorwaarden pensionering normale leeftijd	**65 jaar** **20 dienstjaren**	**M. 65 jaar** **V. 60 jaar** **10 jaar vaste dienst**	**65 jaar** **5 dienstjaren**
Vervroegd pensioen	**vanaf 60 jaar** **5 jaar effectieve dienst**	**M. 60 jaar** **V. 55 jaar** **30 jaar werkelijke dienst waarvan** **10 jaar vast**	**- in dienst vanaf 1 januari 1961** **60 jaar** **5 jaar dienst** **- in dienst op 31 december 1960** **. ofwel 60 jaar** **5 jaar dienst** **. ofwel 55 jaar** **30 jaar dienst**

.../...

Uitgesteld pensioen	**vanaf 60 jaar 5 jaar effectieve dienst**	**leeftijd : zie boven 10 jaar vaste dienst geen perekwantie als 20 jaar dienst : geen leeftijdsvoorwaarde, wel abattement**	**vanaf 60 jaar 5 jaar dienst**
Berekening van het pensioen	**gemiddelde der wedden van de laatste 5 jaar, naar rato van 1/60 per dienstjaar**	**gemiddelde der wedden en andere emolumenten (interimaatsvergoeding, directievergoeding ...) naar rato van 1/55 per BRTN-dienstjaar en gelijkgestelde; voor de overige diensten : 1/60**	**idem als huidige BRTN-regeling**

Het uit deze toestand voortvloeiend isolement van de BRTN op het stuk van de pensioenregeling vormt uiteraard een ernstig obstakel voor de mobiliteit van de betrokken personeelsleden : de meesten onder hen zullen, na enige jaren dienst bij de BRTN, niet meer geneigd zijn naar een andere werkgever in de openbare of private sector over te gaan, gelet op de nadelige weerslag daarvan op hun pensioenrechten en die van hun rechthebbenden.

Op die wettelijke isolering voeren de ontwerpen één uitzondering in : hun titel III stelt, in navolging van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht, de mogelijkheid in om, voor het gewezen BRTN-personeelslid dat in dienst is getreden bij de Europese Gemeenschappen of voor diens rechthebbenden, het rustpensioenbedrag c.q. het overlevingspensioenbedrag betreffende de BRTN-diensttijd over te dragen aan die nieuwe werkgever welke gesubrogeerd wordt in het recht op dat pensioen.

Zodoende wordt dus, wat wettelijk niet kan met betrekking tot de Belgische publieke sector, toch mogelijk gemaakt wat de EEG betreft.

2.1.1. Blijkens de artikelen 2 en 3, § 1, van beide ontwerpen "(waarborgt) de BRTN aan zijn statutair personeel (de rechtverkrijgenden van zijn statutair personeel) ... de uitbetaling van een rustpensioen (overlevingspensioen) ... "totaal BRTN-pensioen" genoemd. ... Het pensioengedeelte dat door de BRTN ten laste wordt genomen, ... "aanvullend pensioen" genoemd, is gelijk aan het totaal BRTN-pensioen, verminderd met de pensioenen en renten die aan de rechthebbenden worden toegekend voor diensten die ... in aanmerking worden genomen voor de berekening van het totaal BRTN-pensioen en die ten laste vallen van één der wettelijke pensioenregelingen voor arbeiders en bedienden van de private sector".

De gemachtigde ambtenaar heeft aan de Raad van State uiteengezet dat deze terminologie - die overgenomen is uit de thans geldende pensioenreglementen - alsmede de regeling waarop ze betrekking heeft, historisch te verklaren is. Beide gaan namelijk terug op de periode 1930-1957, tijdens welke het vast personeel van het toenmalig Belgisch Nationaal Instituut voor Radio-Omroep (N.I.R.), rechtsvoorganger van de BRTN, geacht werd zich ten aanzien van zijn werkgever in een contractuele rechtspositie te bevinden en onderworpen was aan onder meer de wet van 18 juni 1930 "tot herziening der wet van 10 maart 1925 op de verzekering tegen de geldelijke gevolgen van ouderdom en vroegen dood der bedienden". Deze situatie had onder meer tot gevolg dat ook

voor deze vaste personeelsleden pensioenstortingen werden gedaan in het stelsel van de private sector, met name aan de Nationale Kas voor Bediendenpensioenen, de ASLK en de andere gemachtigde verzekeringsinstellingen. Daardoor bestond (en bestaat) het pensioen van de in die periode aangestelde vaste personeelsleden en hun rechthebbenden uit twee gedeelten : het sociaalrechtelijk werknemerspensioen, enerzijds, en een door de omroep betaalde aanvulling, zijnde het verschil tussen het door het reglement gewaarborgde "totaal pensioen" en het voormelde werknemerspensioen, anderzijds.

In deze toestand kwam verandering op 1 juli 1957, dag waarop voormelde wet van 18 juni 1930 werd opgeheven bij de wet van 12 juli 1957 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor bedienden. Blijkens het bepaalde in haar artikel 1, eerste lid, was die wet "niet toepasselijk op de bedienden die onderworpen zijn aan een pensioenregeling getroffen bij of krachtens een andere wet ...". Dit laatste was, naar het oordeel van het N.I.R., het geval voor de omroep waarvan de Raad van Beheer aan de wet van 18 juni 1930 op de stichting van het Belgisch Nationaal Instituut voor Radio-Omroep en aan het koninklijk besluit van 28 juni 1930 tot uitvoering van die wet, de bevoegdheid ontleende om een eigen pensioenregeling in te stellen. Bovendien had vijf jaar eerder het Hof van Cassatie in zijn arrest van 18 december 1952 (Arr. Cass., 1953, p. 238) gewezen dat de rechtspositie van het N.I.R.-personeel zoals die geregeld was door het personeelsstatuut dat de Raad van Beheer op grond van voormeld koninklijk besluit van 28 juni 1930 had vastgesteld, van reglementaire en niet van contractuele aard was.

Dientengevolge heeft het N.I.R. per 1 juli 1957 de pensioenstortingen in het stelsel van de private sector gestaakt en neemt de omroep het pensioen van personeelsleden die sedertdien in dienst zijn getreden volledig te zijnen laste.

2.1.2. De voorgelegde teksten zijn derhalve geredigeerd in functie van een tamelijk hybride regeling waaraan evenwel, zoals hiervoren is aangetoond, sedert 1957 een einde is gekomen, althans met betrekking tot de sedertdien in dienst getreden personeelsleden.

In die omstandigheden moeten de ontwerpen in hoofdorde worden opgebouwd rond de definitieve regeling, aangevuld met een overgangsregeling ten behoeve van de personeelsleden (of hun rechtverkrijgenden) van wie de op pensioen aanspraak verlenende diensten geheel of gedeeltelijk vóór 1 juli 1957 zijn gesitueerd.

2.2. De twee ontwerpen bevatten uiteraard een groot aantal identieke bepalingen. Het ware derhalve geraden ze tot één enkele tekst samen te voegen, waarbij de gemeenschappelijke bepalingen dan in een afzonderlijke titel of hoofdstuk kunnen worden ondergebracht.

2.3. Noch de ontwerpen, noch het decreet van 28 januari 1987 houdende vaststelling van het percentage van de afhoudingen, in hoofde van het personeel van de Belgische

Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, voor de financiering van de overlevingspensioenen, voorzien in de wijze waarop de pensioengelden moeten worden beheerd. Voorts komt de thans geldende inhouding van 0,5 pct. ter financiering van de vergoeding voor begrafeniskosten (artikel 26 van het reglement van het rustpensioen) niet voor in de nieuwe regeling.

Dienaangaande om nadere toelichting verzocht, heeft de gemachtigde ambtenaar meegedeeld wat volgt :

"Zowel de berekening der pensioenen als de verplichting tot betaling berusten uitsluitend bij de BRTN.

De inhouding van 7,5 % ter financiering van de overlevingspensioenen vloeit voort uit het decreet van 28 januari 1987.

De bijdrage van 0,5 % van het totaal rustpensioen is ten onrechte uit het voorontwerp verdwenen en moet dus ofwel in dit voorontwerp, of in het bovenstaande decreet ingelast worden.

De inhouding van 7,5 % ter financiering van de overlevingspensioenen mag niet automatisch tot de onderstelling leiden dat die bijdrage volstaat - of in de toekomst nog zou volstaan.

Het volstaat de vroegere "KWW" in de Rijksregeling te bekijken om vast te stellen dat het hier enkel om een intentie gaat.

Indien de inhoudingen niet volstaan om de uitkeringen te verrichten, valt immers de verplichting tot uitkering niet weg - en valt de uitgave ten laste van de begroting (zie de toestand bij de gepensioneerden van het Rijk).

Slechts een tiental openbare instellingen in België, waaronder de BRTN, beschikken nog over enige vorm van pensioenreserves. Zij hebben uiteraard de plicht dit doelvermogen te beheren als een goed huisvader.

De BRTN heeft dit gedaan door het beheer van de reserves toe te vertrouwen aan de OMOB, wat - in de huidige stand van zaken - een fiscaal voordeel inhoudt voor de opbrengst van de reserves.

Daarnaast neemt de OMOB ook de taak van kassier op zich : de maatschappij verricht de betalingen en de inhoudingen op de pensioenen en volgt daarbij strikt de instructies die zij van de BRTN ontvangt.

De reserves worden aangevuld door de inhouding KWW op de wedden (die in de huidige stand van zaken - gelukkig - nog groter is dan de pensioenlast "overlevingspensioenen" zodat er nog belegd kan worden) en door een patronale toelage (die door de Raad van Bestuur op vrijwillige basis werd vastgelegd op een bedrag dat - in de huidige stand van zaken - hoger is dan de pensioenlast "rustpensioenen").

Het overschot van inkomsten in de beide takken heeft voor gevolg dat er aan fondsvorming wordt gedaan waardoor de BRTN hoopt de gevreesde "pensioenpiek" (demografisch vastgesteld tussen de jaren 2005 - 2010) te kunnen overbruggen.

De patronale bijdrage voor de fondsvorming (die dus hoger is dan de rustpensioenlast) is opgenomen op de begroting (artikel 511.03 - pensioenlasten).

De BRTN is er echter geen voorstander van het financieringsluik op te nemen in het voorontwerp.

Immers, het kan - zoals hierboven aangetoond - enkel een intentieverklaring zijn en het is niet omdat de oplossing die de BRTN op dit ogenblik aan het probleem heeft gegeven nu de meest voordelige is, dat dit in de toekomst ook zo zal zijn.

Een beheer - als goed huisvader - van de reserves onderstelt immers dat men zich op een soepele wijze kan

aanpassen aan gewijzigde marktomstandigheden of aan een gewijzigd wettelijk kader. Die soepelheid gaat verloren bij de opname van het financieringsluik in het decreet".

2.4. In de ontwerpen komen een aantal bedragen voor die volgens de gemachtigde ambtenaar werden overgenomen uit nationale pensioenregelingen (zie bijvoorbeeld de artikelen 22, 23 en 24 van het ontwerp rustpensioenen), wat meebrengt dat bij wijziging van deze bedragen de Vlaamse Raad het decreet telkens zal moeten aanpassen. Vandaar dat het in dit geval aanbeveling verdient, in afwijking op de algemene regel, in de bewuste artikelen te verwijzen naar de nationale referentiebepalingen, waardoor de aanpassingen van rechtswege zullen gebeuren. Uiteraard wordt de binding met de nationale bedragen daardoor niet definitief vermits de decreetgever deze verwijzingsbepalingen op ieder ogenblik kan ongedaan maken.

2.5. In het opschrift en in verschillende artikelen van de ontwerpen wordt de term "statutair personeel" gebruikt. Blijkens het bepaalde in artikel 13, § 3, van het decreet van 27 maart 1991 houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap (omroepdecreet), bepaalt de Raad van Bestuur het administratief en geldelijk statuut van het personeel dat ofwel een publiekrechtelijke ofwel een privaatrechtelijke rechtsband met de instelling heeft. De eerstgenoemde groep wordt aangeduid als "vastbenoemd personeel", de tweede als "contractueel personeel".

Aan de Raad van State is meegedeeld dat de voorgelegde ontwerpen alleen de pensioenen van de eerstgenoemde groep personeelsleden of hun rechthebbenden betreffen, te weten die met een publiekrechtelijk statuut.

Men vervange in de ontworpen teksten dus stelselmatig de term "statutair personeel" door "vastbenoemd personeel".

2.6. Aan de Raad van State is meegedeeld dat verschillende bepalingen van de ontwerpen zijn overgenomen uit de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen. Na vergelijking van de teksten blijkt evenwel dat dit overnemen niet systematisch is gebeurd en dat sommige essentiële bestanddelen van die wet niet zijn terug te vinden in de ontwerpen, die daardoor aan consistentie inboeten. Daarenboven worden bij de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, per 1 januari 1993 een groot aantal bepalingen van voormelde wet van 15 mei 1984 ofwel vervangen, ofwel grondig gewijzigd.

IV. HET ONTWERP RUSTPENSIOENEN.

Voorafgaande opmerkingen.

1. De structuur van het ontwerp - vooral die van de eerste twee titels ervan - is aan een grondige herziening toe. De inleidende titel I (artikelen 1 tot 5), die hoofdzakelijk betrekking heeft op het hiervoren als "hybride" bestempelde en voorbijgestreefde systeem, betreft blijkens het opschrift het recht op pensioen, terwijl artikel 4

ervan handelt over de berekening ervan. In titel II, die blijkens het opschrift de berekening van de pensioenen betreft, volgt na hoofdstuk I (artikelen 6 tot 8) betreffende de in aanmerking te nemen diensten, en hoofdstuk II (artikelen 9 tot 12) betreffende de in aanmerking te nemen wedde, een hoofdstuk III (artikelen 13 tot 21), dat betrekking heeft op "het recht op pensioen - pensioenberekening", en vervolgens een hoofdstuk IV (artikelen 22 tot 26) betreffende de pensioenminima.

Tenzij wordt ingegaan op de suggestie om de twee ontwerpen samen te voegen (zie de algemene opmerking onder 2.2.), wordt voor het ontwerp rustpensioenen de hiernavolgende indeling ter overweging gegeven :

Hoofdstuk I - Voorafgaande bepaling.
Hoofdstuk II - Het recht op pensioen.
Hoofdstuk III - De berekening van het pensioen.
  Afdeling 1 - In aanmerking te nemen diensten.
  Afdeling 2 - In aanmerking te nemen wedde.
  Afdeling 3 - Bepaling van het pensioenbedrag.
  Afdeling 4 - Minimumpensioen.
Hoofdstuk IV - Verband tussen de BRTN-pensioenregeling en die van instellingen van internationaal publiekrecht - Procedure en werkwijze voor de overdracht van het pensioenbedrag.
Hoofdstuk V - Diverse bepalingen.
  Afdeling 1 - Vergoeding voor begrafeniskosten.
  Afdeling 2 - Voor te leggen stukken.
  Afdeling 3 - Schorsing of vermindering van het recht op pensioen.

Afdeling 4 - Verlies van het recht op pensioen.
Afdeling 5 - Verjaring.
Afdeling 6 - Afstand van pensioen.
Hoofdstuk VI - Overgangs- en slotbepalingen.

2. De artikelen 15, § 2, 20 en 21 bevatten een gedetailleerde regeling van de geneeskundige onderzoeken in verband met het voortijdig pensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid en de daarop betrekking hebbende procedure.

Die specifieke regelen dienen duidelijker te worden gescheiden van de overige administratieve bepalingen.

Beter nog ware het in het decreet alleen de essentiële bepalingen op te nemen samen met een delegatie aan de Vlaamse Executieve om de overige punten in een afzonderlijk uitvoeringsbesluit te regelen, naar het voorbeeld van het koninklijk besluit van 18 augustus 1939 tot regeling van de inrichting der geneeskundige onderzoekingen door de Administratieve Gezondheidsdienst, in plaats van door de provinciale pensioencommissies.

Bijzondere opmerkingen.

Artikel 2.

1. Het verdient aanbeveling in dit artikel de benaming van de BRTN voluit te vermelden, gevolgd door de woorden

"hierna te noemen BRTN". Voorts schrijve men : "... de nadere regelen bepaald in of krachtens dit decreet ...".

2. Aan de Raad van State is meegedeeld dat de uitdrukking "waarborgen" zó moet worden begrepen dat de BRTN weliswaar de betaling van het "totaal BRTN-pensioen" c.q. het minimum bedoeld in artikel 3, § 2, garandeert, maar slechts het "aanvullend pensioen" ten laste neemt.

3. Afgezien van de algemene opmerkingen onder 2.1.1. en 2.1.2. volgens welke het ontwerp moet worden omgewerkt en in hoofdorde opgebouwd rond een definitieve regeling, dient te worden aangestipt dat de redactie van artikel 2 alleszins zal moeten worden herzien, mochten de wetten van 5 augustus 1968 en 14 april 1965 (zie in dit verband artikel 5 van het ontwerp) op de BRTN van toepassing worden gemaakt.

Artikel 3.

Het is overbodig dit artikel in te delen in paragrafen. Deze opmerking geldt ook met betrekking tot de artikelen 4, 5, 12, 22 en 26.

Artikel 4.

1. De opsomming in paragraaf 1 van de openbare machten en instellingen van openbaar nut komt nagenoeg overeen met

die van het toepassingsgebied van de voormelde wet van 14 april 1965 tot vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector. Ze moet blijkbaar worden aangevuld met een 2°, luidend als volgt : "de Gemeenschappen en de Gewesten". De nummering van de overige leden van de opsomming moet dan worden aangepast.

De leesbaarheid van die paragraaf kan worden verbeterd door het laatste zinsdeel "worden al deze diensten in aanmerking genomen ..." in een aangepaste redactie vooraan te brengen.

2. In paragraaf 2 vulle men de tekst aan als volgt : "... het verschil tussen het totaal of, in voorkomend geval, het aanvullend pensioen ...".

Artikel 6.

Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt is het wenselijk dit artikel, dat meer dan vijf bladzijden beslaat, in verschillende artikelen te verdelen.

Paragraaf 1.

Rekening houdend met de algemene opmerking onder 2.5., schrijve men in 1° : "de diensten als vastbenoemd of contractueel personeelslid ...;".

.../...

Het verdient aanbeveling 2° aan te vullen als volgt :

"de bij de rijksbesturen of in de ministeries van de Gemeenschappen en Gewesten gepresteerde diensten als vastbenoemd, tijdelijk of contractueel personeelslid;".

Zodoende neemt men ook de diensten bij de Gemeenschappen en de Gewesten in aanmerking en vermijdt men de term "ambtenaar" die, luidens artikel 1, § 1, van het koninklijk besluit van 22 november 1991 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke personen die ervan afhangen, enkel betrekking heeft op een in vast dienstverband tewerkgesteld persoon.

In 8° schrijve men : "in het rijksonderwijs of in het gemeenschapsonderwijs;".

Krachtens het bepaalde in 17° worden voor de berekening van de rustpensioenen eveneens in aanmerking genomen "de perioden waarin het personeelslid, zelfs onbezoldigd, in een administratieve toestand is geplaatst die krachtens zijn wettelijk of reglementair statuut met dienstactiviteit is gelijkgesteld".

Naar aan de Raad van State is meegedeeld worden met deze bepaling de periodes bedoeld tijdens welke een personeelslid op grond van het BRTN-personeelsstatuut een met

dienstactiviteit gelijkgestelde disponibiliteit met inhouding van wedde voor een bijzondere opdracht heeft bekomen.

Deze precisering moet in de ontworpen tekst worden aangebracht, zoniet zal de bewuste bepaling worden gelezen als een toepassingsmodaliteit van de bepalingen onder 1° tot 16°.

Paragraaf 2.

In het eerste lid is sprake van diensten gepresteerd "als tijdelijk personeelslid of als waarnemend in een al dan niet openstaande betrekking dan wel in een niet vacante betrekking voorlopig benoemd ...".

Met betrekking tot deze (overigens gebrekkig geformuleerde) bepaling kon aan de Raad van State niet worden meegedeeld wat het verschil is tussen een openstaande en een vacante betrekking.

Paragraaf 4.

De vraag rijst of deze paragraaf, krachtens welke de Raad van Bestuur de stukken en bescheiden bepaalt die moeten worden voorgelegd tot staving van de periodes bedoeld in paragraaf 1, 14° en 15° (bonificatie voor diploma's en studies), niet moet worden weggelaten, gelet op de gelijkaardige maar meer algemene bepaling in artikel 41, eerste lid.

Paragraaf 5.

Rekening houdend met artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, luidens hetwelk de Executieve de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, kan de in deze paragraaf opgenomen delegatie aan de Raad van Bestuur niet de bevoegdheid verlenen de pensioen-regeling te wijzigen : ze kan enkel individuele dossiers betreffen. Men vulle de ontworpen tekst derhalve aan als volgt : "De Raad van Bestuur kan in bepaalde gevallen diensten ...".

Paragrafen 6 en 7.

De eerste volzin van paragraaf 6 betreft het recht op pensioen en hoort dus niet thuis in deze titel die handelt over de berekening van het pensioen. Ook het eerste lid van paragraaf 7 moet om die reden worden herzien. Dezelfde opmerking geldt eveneens met betrekking tot het bepaalde in artikel 8, § 3.

Artikel 10.

Aan de Raad van State is uiteengezet dat de evenredige vermindering bepaald in dit artikel zó moet worden begrepen dat, indien bijvoorbeeld de gemiddelde bruto-bezoldiging van de laatste twee jaar slechts 80 pct. zou bedragen van die in een daaraan voorafgaande periode van

twee jaar, het pensioen wordt berekend op basis van deze laatste brutobezoldiging, met dien verstande dat de diensttijd van na die periode wordt verminderd tot 80 pct.

Artikel 11.

Deze bepaling moet worden ondergebracht in artikel 9.

Met betrekking tot de strekking ervan heeft de gemachtigde ambtenaar meegedeeld dat met de term "andere emolumenten die als bijwedde gelden" alle weddebestanddelen worden bedoeld waarop de inhouding van 7,5 pct. van toepassing is die werd ingesteld bij decreet van de Vlaamse Raad van 28 januari 1987 houdende vaststelling van het percentage van de afhoudingen, in hoofde van het personeel van de Belgische Radio en Televisie, Nederlandse Uitzendingen, voor de financiering van de overlevingspensioenen.

Artikel 3 van dat decreet onderwerpt aan die afhouding van 7,5 pct. de "wedden evenals de andere bezoldigingselementen die in aanmerking genomen worden voor de berekening der rustpensioenen".

Gelet op deze kruisverwijzing moet de term "andere emolumenten die als bijwedde gelden" in het ontworpen decreet worden gepreciseerd.

Artikel 12.

In het overeenstemmende artikel 19 van het ontwerp overlevingspensioenen is een paragraaf 3 opgenomen betreffende de berekeningswijze voor sommige niet met dienstactiviteit gelijkgestelde periodes van verlof met inhouding van wedde.

Artikel 13.

De in het eerste lid gestelde voorwaarde om aanspraak te kunnen maken op pensionering vanaf de leeftijd van 60 jaar, te weten "ten minste vijf pensioenaanspraak verlenende dienstjaren (tellen), met uitzondering (lees : met uitsluiting) van de bonificaties wegens studies en van de andere periodes vergoed wegens diensten die voor de vaststelling van de wedde meetellen", is onduidelijk geformuleerd.

Dienaangaande om uitleg gevraagd heeft de gemachtigde ambtenaar meegedeeld dat de bonificaties wegens studies slaan op de periodes bedoeld in artikel 6, § 1, 14° en 15°, van het ontwerp.

Voor het overige zou het in de bedoeling liggen dat, om op 60 jaar met pensioen te mogen gaan, de gegadigde - in tegenstelling tot de voorwaarden betreffende de pensionering van rechtswege op 65 jaar (artikel 14) of de pensionering wegens ziekte (artikel 15) - vijf jaar daadwerkelijke "arbeidsdiensttijd" moet tellen. Voor de

berekening hiervan komen, nog steeds volgens de gemachtigde, bijvoorbeeld niet in aanmerking : de diplomabonificatie, de militaire dienstplicht, de loopbaanonderbreking en de periodes bedoeld in artikel 6, § 1, 17° (disponibiliteit met inhouding van wedde wegens een bijzondere opdracht).

In het licht van die toelichting spreekt het vanzelf dat de bewuste bepaling aan een grondige herziening toe is. Hetzelfde geldt voor de overgangsmaatregel vervat in het tweede lid, dat betrekking heeft op de pensionering op 55 jaar, voor het bepaalde in artikel 14, tweede lid, dat het geval regelt van personeelsleden die bij pensionering op hun vijfenzestigste verjaardag geen vijf pensioenaanspraak verlenende dienstjaren tellen, en voor artikel 17, § 1, betreffende het recht op een uitgesteld pensioen.

Artikel 15.

Paragraaf 1.

Men precisere dat de beslissing tot toekenning van het pensioen wegens gezondheidsredenen door de Raad van Bestuur moet worden genomen.

Paragraaf 2.

In het eerste lid wordt bepaald dat "het vroegtijdig pensioen wegens gezondheidsredenen of lichamelijke ongeschiktheid ... definitief (mag) toegekend worden ...".

Aan de Raad van State is meegedeeld dat die bepaling zó moet worden verstaan dat aan de Raad van Bestuur enkel de mogelijkheid wordt geboden te beslissen het bewuste pensioen nog niet definitief toe te kennen.

Artikel 16.

In paragraaf 4 schrijve men "... kennis is gegeven van de definitieve beslissing ..." in plaats van "... kennis is gegeven van de in kracht van gewijsde gegane beslissing ...".

Artikel 17.

Men stelle paragraaf 2, tweede lid, als volgt :

"Tot de aanvangsdatum van dit pensioen doet het uitoefenen door de betrokkene van een beroepsactiviteit, ongeacht het daaraan verbonden inkomen, geen afbreuk aan het recht op dit pensioen".

Artikel 18.

Krachtens het bepaalde in het tweede lid, derde en vierde volzin, "mag het totaal rustpensioen, met inbegrip van de voormelde bonificaties, niet meer bedragen dan 1.891.245 frank per jaar. Dit bedrag is gekoppeld aan spilindex 138,01 van de consumptieprijzen ...". Daarnaast

machtigt de vijfde volzin de Raad van Bestuur het bedrag te verhogen "om het in overeenstemming te brengen met het bedrag dat geldig is (lees : dat geldt) voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist".

Voormeld bedrag van 1.891.245 frank is overgenomen uit het koninklijk besluit van 17 oktober 1991 tot uitvoering van het bij de wet van 21 mei 1991 ingevoegd artikel 42ter van de wet van 5 augustus 1978 houdende economische en budgettaire hervormingen, welk artikel dat bedrag oorspronkelijk op 1.799.808 frank had bepaald maar tevens de Koning had gemachtigd het te verhogen.

De stellers van het ontwerp zullen moeten nagaan of het niet de voorkeur verdient te volstaan met de enkele verwijzing naar de vorenstaande wettelijke regeling. In het andere geval kan niet de Raad van Bestuur worden gemachtigd een bij decreet vastgesteld bedrag te wijzigen, maar moet hiermee de Executieve worden belast. Deze delegatie kan dan worden geformuleerd als volgt :

"De Vlaamse Executieve wordt gemachtigd dat bedrag te verhogen om het in overeenstemming te brengen met het bedrag dat geldt voor de pensioenen ten laste van de Openbare Schatkist".

Artikelen 19, 20 en 21.

1. Zoals hiervoren in de voorafgaande opmerkingen bij dit ontwerp al is aangestipt, vormt de gehele regeling van

het medisch onderzoek een typische materie die bij voorkeur in een uitvoeringsbesluit wordt opgenomen.

In het decreet kan worden volstaan met het regelen van de samenstelling van het zogenaamde medisch controle-orgaan.

De hiernavolgende opmerkingen moeten met dat voorbehoud worden gelezen.

2. De paragrafen 1, 2 en 3 van artikel 20 moeten elk in een afzonderlijk artikel worden ondergebracht; de indeling in 1°, 2°, 3°, ... moet dan worden vervangen door een indeling in paragrafen. Uiteraard moeten de verwijzingen dienovereenkomstig worden aangepast. Voorts gebruike men overal de benaming "arts" in plaats van "geneesheer".

3. In artikel 20, § 1, § 2, 3°, en § 3, 1° en 5°, wordt telkens een op straffe van verval na te leven termijn van tien werkdagen opgelegd, te rekenen "vanaf de datum van neerlegging van de notificatie (door het medisch controle-orgaan) bij het postkantoor" (lees : vanaf de datum van verzending).

Gelet op het belang van de bewuste notificaties en op de relatief korte duur van die termijn - men denke hierbij onder meer aan het in artikel 20, § 2, 3°, c), bedoelde verslag waarin de arts van het personeelslid de medische argumentatie van het controle-orgaan moet weerleg-

gen -, zullen de stellers van het ontwerp moeten nagaan of het verantwoord is die termijn te laten aanvangen op de datum van de verzending.

4. In artikel 20, § 1, schrijve men : "Het personeelslid dat niet kan instemmen met de in eerste aanleg genomen beslissing, ...".

5. Het bepaalde in artikel 20, § 2, 1°, tweede lid, luidens hetwelk de onderzochte persoon ervoor moet zorgen dat, op straffe van verval, de door hem aangestelde geneesheer (lees : arts) de opgelegde termijn in acht neemt, is niet op zijn plaats in dit 1°. Het moet worden overgebracht naar 3°.

Artikel 22.

1. Luidens de memorie van toelichting regelt dit artikel "de vaststelling van de pensioenminima na ambtshalve pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens", welke door artikel 14, eerste lid, van het ontwerp is bepaald op de eerste dag van de maand die volgt op die waarin het personeelslid zijn vijfenzestigste verjaardag bereikt.

In paragraaf 1 van het ontworpen artikel is nochtans sprake van "... personeelsleden die ambtshalve

worden op rust gesteld wegens hun leeftijd ... wanneer de gerechtigde de leeftijd van 60 jaar bereikt".

Die tegenstrijdigheid moet worden weggewerkt.

2. Nog in die memorie van toelichting wordt gesteld dat de in paragraaf 1 vermelde bedragen (456.250 respectievelijk 365.000 frank, gekoppeld aan index 140,77) overeenkomen met die welke werden vastgesteld door de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, zoals zij nadien werden aangepast.

Naar het zeggen van de gemachtigde van de Executieve zijn daarin begrepen de aanpassingen waarover met de vakverenigingen het akkoord werd bereikt, dat werd neergelegd in het protocol nr. 59/1 van 13 juni 1991.

3. De formulering van de in paragraaf 2 opgenomen indexclausule moet worden aangepast aan die van artikel 40, zodat onder meer niet naar de evolutie van de lonen maar naar die van de pensioenen wordt verwezen. Men leze in dit verband artikel 132 van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen.

4. Wat de in paragraaf 3 vervatte delegatie aan de Raad van Bestuur betreft, mag worden verwezen naar de opmerking bij artikel 18.

Artikel 23.

Met betrekking tot de bedragen en de indexkoppeling vermeld in paragraaf 2, is de opmerking onder 2. bij artikel 22 van overeenkomstige toepassing.

Voor de in paragraaf 7 opgenomen delegatie aan de Raad van Bestuur mag worden verwezen naar de opmerking bij artikel 18.

Artikel 24.

Dit artikel betreft het toekennen van een forfaitair pensioensupplement aan gepensioneerden die bij hun definitieve oppensioenstelling wegens lichamelijke ongeschiktheid erkend waren als zwaar gehandicapt. Als zodanig hoort het niet thuis in hoofdstuk IV - Pensioenminima, en moet het, naar het voorbeeld van de overeenkomstige regeling in artikel 134 en volgende van de wet van 26 juni 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, samen met de erop betrekking hebbende nadere regelen, in een afzonderlijk hoofdstuk worden ondergebracht.

Wat de redactie van het artikel betreft, ware het, met het oog op de rechtszekerheid, wenselijk deze eveneens af te stemmen op die van de voormelde bepalingen van de wet van 26 juni 1992.

De verwijzing in het tweede lid naar het Belgisch Staatsblad moet worden weggelaten.

Artikel 26.

Dit artikel bevat toepassingsregelen van "de in deze titel (lees : dit hoofdstuk) bepaalde minimumbedragen".

Rekening houdend met de opmerkingen bij artikel 24 en met het bepaalde in artikel 120 en volgende van voormelde wet van 26 juni 1992, wordt voorgesteld paragraaf 1 aan te passen als volgt :

"§ 1. De supplementen voortvloeiend uit de toepassing van de artikelen 22 en 23 worden toegevoegd aan het nominale pensioenbedrag".

Paragraaf 4 is van toepassing wanneer een aftrekbare rente geheel of gedeeltelijk in kapitaal werd uitgekeerd : in dat geval wordt de helft van de fictieve rente overeenstemmend met het vereffend kapitaal afgetrokken van het supplement. Aan de Raad van State is meegedeeld het bedrag van die rente op aanvraag wordt meegedeeld door de betalende instellingen c.q. de verzekeringsmaatschappijen, die zelf de actuariële berekeningen uitvoeren op basis van de officiële sterftetabellen.

Artikelen 27 tot 38.

Deze artikelen, die titel III van het ontwerp vormen, zijn mutatis mutandis overgenomen van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen

Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

In artikel 38, § 1, eerste lid, in fine, vervange men "deze wet" door "dit decreet".

Titel IV.

In titel IV wijzige men het opschrift van hoofdstuk I "Overlijdenstoelage" in "Vergoeding voor begrafeniskosten".

Artikel 39.

Gelet op het bepaalde in het tweede lid waarin onder meer sprake is van een rechtspersoon, dienen in het eerste lid de woorden "ten behoeve van de nabestaanden van de gerechtigden op een rustpensioen" te worden weggelaten.

Artikel 42.

De in het eerste lid ingestelde sanctie waarbij "het in artikel 23, § 7 (lees : § 6), bedoelde supplement (om te komen tot het pensioenminimum) niet meer verschuldigd is gedurende de gehele burgerlijke maanden tijdens welke de rechthebbende opgesloten werd in een gevangenis ...", kan niet als een pensioenbepaling worden beschouwd, maar is een bijkomende straf.

Krachtens artikel 11 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen zijn de Gemeenschappen en de Gewesten bevoegd om in hun decreten de niet-naleving ervan strafbaar te stellen en de toe te passen straffen te bepalen overeenkomstig Boek I van het Strafwetboek, met uitzondering van de criminele straffen bepaald in artikel 7 van dat Wetboek.

Ten dezen gaat het echter niet om het straffen van de niet-naleving van bepalingen van het pensioendecreet, maar om het instellen van een bijkomende sanctie die aan de veroordeling tot andere straffen wordt toegevoegd. Daartoe is de decreetgever niet bevoegd.

Dezelfde opmerking geldt met betrekking tot het bepaalde in artikel 45, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 44.

Voorschriften inzake de cumulatie van pensioenen waarvan het regelen tot de bevoegdheid van onderscheiden wetgevers behoort, kunnen uiteraard niet eenzijdig door een van die wetgevers worden vastgesteld.

Het door artikel 44 van het ontwerp beoogde resultaat kan derhalve slechts worden bereikt middels een tussen de betrokken overheden te sluiten samenwerkingsakkoord.

Artikel 45.

1. Voor het bepaalde in de eerste twee leden met betrekking tot het ontnemen van het pensioen c.q. van het recht om het te verkrijgen, wordt verwezen naar de opmerking bij artikel 42.

2. In het derde lid is sprake van "de afdanking" : deze term die niet in het BRTN-personeelsstatuut voorkomt, moet allicht worden vervangen door "de afzetting" (artikel 74, 9°, van dat statuut).

3. Het vierde lid is overgenomen van artikel 50, tweede lid, van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen, zoals vervangen bij de wet van 21 mei 1991. De woorden "en geen enkele schadeloosstelling aan de betrokkene werd toegekend" moeten evenwel worden geschrapt vermits ze betrekking hebben op de in voormelde wet bedoelde - maar bij de BRTN niet voorkomende - gevallen waarin geen personeelsstatuut voorhanden is of in het statuut geen tuchtregeling is opgenomen en het betrokken personeelslid om een dringende reden zonder opzeggingstermijn of opzeggingsvergoeding is ontslagen.

Hoofdstuk VI.

Men vulle het opschrift van hoofdstuk VI aan als volgt :

"Verjaring van onverschuldigd betaalde pensioenbedragen".

Artikel 46.

Dit artikel betreft de verjaring van onverschuldigd betaalde pensioenbedragen. De tekst werd, mutatis mutandis, overgenomen van de artikelen 59 en 60 van de wet van 24 december 1976 betreffende de budgettaire voorstellen 1976-1977, gewijzigd bij het koninklijk besluit nr. 418 van 16 juli 1986. Die regeling vervangt, wat de pensioenen betreft, de algemene regeling vervat in de wet van 6 februari 1970 betreffende de verjaring van schuldvorderingen ten laste of ten voordele van de Staat en de provinciën.

De vraag rijst of de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is om in dezen een eigen regeling te treffen, met andere woorden of, met toepassing van artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 betreffende de financiering van de Gemeenschappen en de Gewesten, dat in een overgangsfase onder meer de wetgeving op de rijkscomptabiliteit op deze laatste van overeenkomstige toepassing maakt, voormelde artikelen van de wet van 24 december 1976 c.q. de wet van 6 februari 1970 niet van rechtswege op de BRTN van toepassing zijn.

Het antwoord hierop is negatief omdat voormeld artikel 71, § 1, van de bijzondere wet van 16 januari 1989 uitsluitend geldt voor de Gemeenschappen en de Gewesten en niet voor de instellingen van openbaar nut die ervan afhangen.

Ook de vraag of de decreetgever met de ontworpen verjaringsregeling niet het domein van de nationale wetgever betreedt in de mate dat die regeling tot het burgerlijk recht behoort, dient negatief te worden beantwoord.

Aangezien het burgerlijk recht geen door de grondwetgever aan de nationale wetgever voorbehouden aangelegenheid is, kan immers toepassing worden gemaakt van artikel 10 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen. Op grond van die bepaling kunnen de Gemeenschappen een aangelegenheid regelen waarvoor in beginsel de Staat, hetzij krachtens een uitdrukkelijk voorbehoud in die wet, hetzij op grond van zijn residuaire bevoegdheid, bevoegd is, indien dit noodzakelijk is voor de uitoefening van hun bevoegdheid.

Om bestaanbaar te zijn met het stelsel van de exclusieve bevoegdheden ingesteld door de bijzondere wet, is een beroep op artikel 10 van die wet slechts toelaatbaar onder de tweevoudige voorwaarde dat de voorbehouden aangelegenheid zich tot een gedifferentieerde regeling leent en dat de weerslag ervan op de voorbehouden bevoegdheid slechts marginaal is (Arbitragehof, arrest nr. 32/92 van 23 april 1992). Beide voorwaarden zijn hier vervuld, zodat ook onder dit oogpunt de Vlaamse Gemeenschap bevoegd is de ontworpen regeling te treffen.

Artikel 51.

1. De inwerkingtreding van het decreet (paragraaf 1, eerste lid) moet in een afzonderlijk artikel worden geregeld. De overgangsmaatregelen moeten vóór die bepaling komen.

2. Bij die in paragraaf 1, tweede lid, paragraaf 2 en paragraaf 3 vervatte overgangsmaatregelen zijn nog volgende opmerkingen te maken.

Het bepaalde in paragraaf 1, tweede lid, heeft geen eigen draagwijdte en is dus niet meer dan commentaar, die beter in de memorie van toelichting wordt opgenomen.

De in de paragrafen 2 en 3 vervatte overgangsmaatregelen betreffen uitsluitend de berekening van de "uitkeringen". Vraag is of dit bestanddeel van de pensioenregeling volledig afscheidbaar is van het andere, met name de vaststelling van het recht op pensioen.

3. Het ontwerp moet worden aangevuld met een bepaling waarbij de thans geldende pensioenreglementering wordt opgeheven.

V. HET ONTWERP OVERLEVINGSPENSIOENEN.

De voorafgaande opmerking bij het ontwerp rustpensioenen met betrekking tot de indeling van de tekst is van overeenkomstige toepassing op het ontwerp overlevingspensioenen.

Artikel 2.

1. Afgezien van de algemene opmerkingen onder 2.1.1. en 2.1.2. volgens welke het ontwerp moet worden omgewerkt en in hoofdorde opgebouwd rond een definitieve regeling, dient te worden aangestipt dat de redactie van artikel 2 alleszins zal moeten worden herzien, mochten de wetten van 5 augustus 1968 en 14 april 1965 (zie in dit verband artikel 5 van het ontwerp) op de BRTN van toepassing worden gemaakt.

2. Wat de benaming "BRTN" en de term "waarborgen" betreft, mag worden verwezen naar de desbetreffende opmerkingen bij artikel 2 van het ontwerp rustpensioenen. Voorts schrijve men : "... de nadere regelen bepaald in of krachtens dit decreet ...".

Artikel 3.

1. Het is overbodig dit artikel in te delen in paragrafen. Deze opmerking geldt ook voor de artikelen 5, 19, 26, 28 en 32.

2. In paragraaf 2 (dat het tweede lid wordt) schrijve men : "... indien, voor de diensten die bij de BRTN in de hoedanigheid van vastbenoemde werden gepresteerd, de wettelijke pensioenregeling ...".

Artikel 4.

1. In paragraaf 1 moet de opsomming van de openbare machten en instellingen worden aangevuld met een "2° de Gemeenschappen en de Gewesten" en moet de nummering van de daaraanvolgende leden worden aangepast.

De leesbaarheid van die paragraaf kan worden verbeterd door het laatste zinsdeel "wordt het overlevings-pensioen berekend als waren alle diensten bij de BRTN gepresteerd" in een aangepaste redactie vooraan te brengen.

2. In paragraaf 2 vulle men de tekst aan als volgt : "... het verschil tussen het totaal of, in voorkomend geval, het aanvullend pensioen ...".

Artikel 6.

Dit artikel is een nagenoeg letterlijke overname van artikel 2 van de wet van 15 mei 1984 houdende maatregelen tot harmonisering in de pensioenregelingen, met dien verstande dat in paragraaf 1, 3° (geval van het overlijden

van de echtgenoot nadat hij definitief uit dienst was getreden), slechts sprake is van een minimum van vijf voor het overlevingspensioen in aanmerking komende dienstjaren, terwijl voormelde wetsbepaling, naast dat minimum van vijf jaar, voor bepaalde gevallen ook een minimum van vijftien jaar als voorwaarde stelt.

Artikel 8.

Paragraaf 1, tweede lid, belast de Raad van Bestuur van de BRTN met het bepalen van "de erkenningsmodaliteiten (lees : de nadere regelen betreffende de erkenning) van de blijvende ongeschiktheid evenals het begrip "kind ten laste" in de zin van deze paragraaf".

Rekening houdend met het belang van deze delegatie en gelet op het bepaalde in artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, luidens hetwelk de Executieve de verordeningen maakt en de besluiten neemt die voor de uitvoering van de decreten nodig zijn, moet de Vlaamse Executieve met deze opdracht worden belast.

Artikel 9.

Bij de indeling van dit artikel dienen de stellers van de tekst er rekening mee te houden dat een paragraaf een bundeling van een of meer leden is, niet van een of meer punten. De nummering in punten (1°, 2°, 3°, ...) wordt gebruikt om een volzin in genummerde onderafdelingen te

verdelen en mag niet dienen om de tekst van een artikel of van een paragraaf in te delen.

Artikel 13.

1. Vanuit wetgevingstechnisch oogpunt en in het belang van een betere leesbaarheid, is het wenselijk de bepalingen van dit artikel, dat zes bladzijden telt, over verschillende artikelen te verdelen.

2. Voor de bepalingen in paragraaf 1, eerste lid, 1° tot 16°, mag worden verwezen naar de opmerkingen bij het overeenstemmende artikel 6, § 1, 1° tot 16°, van het ontwerp rustpensioenen.

3. Krachtens artikel 6, § 1, 17°, van het ontwerp rustpensioenen, zoals het door de gemachtigde ambtenaar is toegelicht, worden voor de berekening van de rustpensioenen eveneens in aanmerking genomen, de periodes tijdens welke een personeelslid op grond van het BRTN-personeelsstatuut een met dienstactiviteit gelijkgestelde disponibiliteit met inhouding van wedde voor een bijzondere opdracht heeft bekomen.

In de vergelijkbare bepaling van artikel 13, § 1, eerste lid, 17°, van het ontwerp overlevingspensioenen geldt die inaanmerkingneming voor "de perioden, gepresteerd bij de instellingen vermeld onder 2° tot en met 11° en 16°, en

waarvoor het overleden personeelslid verlof zonder wedde, dat niet met dienstactiviteit is gelijkgesteld, heeft gekregen. Dit verlof wordt echter slechts voor ten hoogste een maand in de loop van een bepaald kalenderjaar in aanmerking genomen".

Het ware aangewezen in de memorie van toelichting de redenen van deze uiteenlopende regelingen aan te geven.

4. Het tweede tot het achtste lid van paragraaf 1 betreffen uitsluitend het bepaalde in het eerste lid, 18°. Die bepalingen worden derhalve beter in een afzonderlijk artikel ondergebracht.

5. Wat het bepaalde in de paragrafen 2, 4 en 5 betreft, mag worden verwezen naar de opmerkingen bij de overeenstemmende paragrafen 2, 4 en 5 van artikel 6 van het ontwerp rustpensioenen.

Artikel 18.

De opmerkingen bij artikel 11 van het ontwerp rustpensioenen zijn hier van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20.

In paragraaf 2, eerste lid, eerste zinsdeel, dienen de woorden "wegens leeftijdsgrens of" blijkbaar te worden geschrapt, aangezien in de BRTN-pensioenregeling niet is voorzien in een pensionering wegens het bereiken van de leeftijdsgrens vóór de leeftijd van 60 jaar.

Artikel 21.

Om de redenen vermeld bij artikel 8, moet de Vlaamse Executieve, en niet de Raad van Bestuur, worden belast met de opdrachten bepaald in het vierde lid.

Hoofdstuk VI.

In het opschrift van hoofdstuk VI vervange men de term "overlijdenstoelage" door "vergoeding voor begrafeniskosten".

Artikel 27.

Gelet op het bepaalde in het tweede lid waarin onder meer sprake is van een rechtspersoon, dienen in het eerste lid de woorden "ten behoeve van de nabestaanden van een gerechtigde op een overlevingspensioen" te worden weggelaten.

Artikel 30.

Wat de in paragraaf 1, tweede lid, opgenomen indexclausule betreft, mag worden verwezen naar de opmerking bij artikel 22, § 2, van het ontwerp rustpensioenen.

De in paragraaf 3 vervatte delegatie moet aan de Vlaamse Executieve worden verleend en dient te worden geredigeerd als volgt :

"§ 3. De Vlaamse Executieve wordt gemachtigd het in § 1 bedoelde bedrag te verhogen om het in overeenstemming te brengen met de minimumbedragen die gelden voor de overlevingspensioenen ten laste van de Openbare Schatkist".

Artikel 32.

Men formulere paragraaf 1 als volgt :

"§ 1. De supplementen voortvloeiend uit de toepassing van artikel 30 worden toegevoegd aan het nominale pensioenbedrag".

Voor paragraaf 4, die betrekking heeft op het geval waarin een aftrekbare rente geheel of gedeeltelijk in kapitaal wordt uitgekeerd, mag worden verwezen naar de opmerking bij de overeenstemmende bepaling van artikel 26 van het ontwerp rustpensioenen.

Artikelen 33 tot 40.

Deze artikelen, die titel III van het ontwerp vormen, zijn mutatis mutandis overgenomen van de wet van 21 mei 1991 tot vaststelling van een zeker verband tussen Belgische pensioenregelingen en die van instellingen van internationaal publiek recht.

In de artikelen 34 en 35 moet blijkbaar het woord "administratie" worden vervangen door "BRTN".

In artikel 34, eerste lid, moet worden gelezen : "... het recht op overlevingspensioen is geopend zowel krachtens dit decreet als krachtens ...".

Artikelen 47 en 50.

Om de redenen vermeld in de opmerking bij de overeenstemmende artikelen 42 en 45, eerste lid, van het ontwerp rustpensioenen, is de Vlaamse Raad niet bevoegd voor het instellen van de sancties bepaald door de ontworpen artikelen 47 en 50.

Artikel 49.

De opmerking bij artikel 44 van het ontwerp rustpensioenen is van overeenkomstige toepassing op deze cumulatieregeling.

Hoofdstuk III.

Men vulle het opschrift van hoofdstuk III aan als volgt :

"Verjaring van onverschuldigd betaalde pensioenbedragen".

Artikel 51.

Met betrekking tot de bevoegdheid van de Vlaamse Raad om de met dit artikel ingestelde verjaringsregeling te treffen, mag worden verwezen naar de opmerkingen bij het overeenstemmend artikel 46 van het ontwerp rustpensioenen.

Artikel 52.

Ook hier gelden de opmerkingen bij het overeenstemmende artikel 51 van het ontwerp rustpensioenen.

VI. SLOTOPMERKING.

In geen van beide ontwerpen komt een zogenaamde perequatieclausule voor. Dienaangaande om uitleg gevraagd, heeft de gemachtigde ambtenaar verklaard dat in artikel 9 van het ontwerp rustpensioenen en in artikel 16 van het ontwerp overlevingspensioenen een derde lid moet worden ingevoegd, luidend als volgt :

"De in dit artikel bedoelde bezoldiging wordt berekend volgens de schalen en regels die gelden voor de personeelsleden in actieve dienst met dezelfde graad als de betrokkene, rekening houdend met de door hem verkregen anciënniteit op het ogenblik dat zijn dienst een einde heeft genomen".

De kamer was samengesteld uit

de Heren :	J. NIMMEGEERS,	kamervoorzitter,
	W. DEROOVER, J. VERMEIRE,	staatsraden,
	F. DE KEMPENEER, J. GIJSSELS,	assessoren van de afdeling wetgeving,
Mevrouw :	F. LIEVENS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. J. BAERT, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld en toegelicht door de H. K. VERMASSEN, referendaris.

DE GRIFFIER, DE VOORZITTER,

F. LIEVENS. J. NIMMEGEERS.